

TILLÆG

Den *Bjørneskov*, som Sakse omtaler, lader sig muligvis stedfæste. Afdøde Overlærer Laurits Pedersen, der har gjort sig fortjent som Helsingørs Historiker, men som paa sine gamle Dage syslede med sin Hjemegns Historie — han var født i Gryderup — har gjort mig opmærksom paa et Sted i „Kronens Skøder“, hvor der omtales en saadan Skov. Det hedder under 26. Juni 1623, at Claus Daa til Ravnstrup ved Mageskifte med Kronen fik en Gaard i Magleby mod en Skovpart i Antvorskov Len, kaldet „Biørnschouf“, en Skov til „120 Svins Olden og 40 Øxnes Græsgang og Vauding“. Antvorskov Len omfattede Slagelse Herred, saa her maa Skoven søges. Det er ikke hidtil lykkedes mig at faa udpeget dens nøjagtige Beliggenhed; jeg skulde dog tro, at det lod sig gøre gennem Lensregnskaberne, der indeholder meget om Skovene.

Om Navnet *Havbyrd* blot et Par Ord. Ældste Form er Haubyrthe (1257). Endelsen *-byrd* er sjælden, men vi har den i Swerthbyrthæ (1370), nuvær. Sværdborg. Gammeldansk Byrd er nok en Afledning af Bord, egl. „Bræt“, jfr. oldn. byrda „beklæde med Brædder“. Det betyder nok, som allerede antaget af E. Madsen 1863, noget, som er lavet af Planker eller Brædder, et Plankeskur eller et Plankeværk; Forstavelsen *Hav-* er vort Have, der oprindeligt betød Indhegning. I et Par svenske Stednavne (Sverges Ortnamn, Ålfsborgs Län XIV, 57 og XVI, 2) har man tolket *Byrd* som „Jord, erhvervet gennem Byrd“, d. v. s. gennem sin Afstamning, ved Arv, men Forklaringen er muligvis ikke rigtig, og passer daarligt ved *Havbyrd*, naar vi opfatter Forleddet som „Have“. Og 1257-Formen *Haubyrthe* strider mod at opfatte det som Mandsnavnet *Haki*, da vi paa et saa tidligt Tidspunkt skulde have ventet en Form *Hakæbyrthæ*, med bevaret k.

Gunnar Knudsen.